Noitia joka norolla,
katehia kaikki kansa,
velhoja joka vesillä,
joka teillä tietäjiä.

Kaksin puolin kartanoa,
kohdin kolmatta kovoa,
joen juoksun juoksuansa,
ympäri minun kotini.

Sen verran minäkin noita,
sen verran velhoa sukuni.

Kun minä ylitse lennän,
sinä aitoja ylennät,
kun minä alitse kaivan,
sinä aitoja alennat.

Vedestä pilkat pitkin puita,
pitkin puita, pitkin maita.
Maasta huoli huomahani,
vaiva vastamieleheni.

Sen minä tuleksi laitan,
minkä ennen mielilaitoin.
Sen verran minäkin noita,
sen verran velhoa sukuni.

Tulen ammut noidan suuhun,
tervan tietäjän kitahan.
Tulen haudon turkkihini,
kekäleen käsipalolle.

Puen päälle tulisen turkin,
tulisen tuvan sisällä.
Vasten kohti vastuksia,
kohti kaikkia kovia.